

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 25 de gener de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- El Sr. F.G.G. va presentar davant de l'Honorable BATLLIA, demanda a tramitar pel procediment laboral, contra la Sra. L.P.A. i contra el Sr. M.P.A., respectivament, propietari i gerent del negoci P.D.M., en reclamació de la quantitat de 17.218,65 € amb els interessos legals corresponents meritats des de la constesta a la demanda, en concepte de salari del mes d'abril del 2004 (1.459,43 €), de vacances (673,60 €), de Peravia (2.896,48 €), de compensacio econòmica (4.344,72 €), d'indemnització per acomiadament injustificat (7.844,42 €); i en declaració i cotització prop de la CASS de les quantitats esmentades.

II.- Els Srs. L.P.A. i M.P.A. es varen oposar a les pretensions de la part agent, contestant que el demandant va incomplir les directives donades pel seu patró i conseqüentment a la seva negativa de realitzar els treballs, va abandonar injustificadament el seu lloc de treball per un període superior a 3 dies, ço que justifica el seu acomiadament.

III.- El dia 15 de juny del 2004, el Sr. M.P.A. va formular una demanda a tramitar pel procediment abreujat, contra el Sr. F.G.G., en reclamació de la quantitat de 3.211,83 €, juntament amb els seus interessos legals, en concepte d'avançament de determinades quantitats al seu assalariat .

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

IV.- El Sr. F.G.G. contestà que les pretensions de l'adversa estaven totalment infonamentades i mancades de qualsevol valor probatori.

V.- Per Aute de data 31 de març del 2006, es va ordenar l'acumulació de les referides demandes connexes.

VI.- Per sentència de data 14 de setembre del 2006, l'Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil: 1) estimant parcialment la demanda de la part actora, va condemnar els Srs L.P.A. i M.P.A. a satisfer al Sr. F.G.G., l'import de 9.790,33 € -del qual es deduiran els 1.618,11 € ja percebuts per aquest darrer amb anterioritat- mes interessos legals sobre la quantitat de 8.172,22 € a comptar de la data de fermesa de la resolució, i a pagar les costes processals, com també a declarar i cotitzar prop de la CASS, la suma de 9.790,33 €; 2) estimant parcialment la demanda del Sr. M.P.A. contra el Sr. F.G.G., va condemnar el defenent a pagar al Sr. M.P.A., la quantitat de 806,04 €, mes els interessos legals a partir de la data de fermesa de la resolució, sense efectuar especial imposició de les costes processals.

IV.- Contra aquesta resolució ambdues parts han interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- El Sr. F.G.G. discrepa únicament d'un punt de la sentència impugnada, quin es la desestimació de la reclamació efectuada en concepte de preavis i de compensació econòmica, per haver la mateixa resolució, fet una interpretació incorrecta de la normativa legal vigent.

II.- Els Srs L.P.A. i M.P.A. manifesten que el treballador no solament va incomplir l'ordre donada pel Sr. M.P.A. de desplaçar-se al país veí al finir unes tasques laborals que el propi Sr. F.G.G., juntament amb altres companys, va començar, sinó que el mateix no es va

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

personar al seu treball a ANDORRA, durant els dies 26 al 30 d'abril del 2004; que ha quedat provat que l'empresari va avisar als seus treballadors, inclòs el Sr. F.G.G., com a mínim amb una setmana d'antelació de que aquests es devien desplaçar a TARRAGONA per tal d'acabar uns treballs començats per ells mateixos durant el mes d'abril de l'any 2004; que per la resolució del present litigi, importa poc si l'empresari havia o no de comunicar a la CASS que els seus treballadors efectuassin tasques laborals a l'estranger, ja que en el seu cas aquest supòsit seria constitutiu únicament d'una infracció administrativa.

III.- Al mes d'octubre del 2000, el Sr. F.G.G. va començar a treballar pel compte del negoci P.D.M., del qual n'és el titular administratiu la Sra. L.P.A. i el gerent el Sr. M.P.A.. El dia 30 d'abril del 2004 l'empresa va comunicar al treballador una carta notificant-li el seu acomiadament pels motius següents: "per a la negativa injustificada de realitzar uns treballs encarregats en data 26 d'abril del 2004. per la qual cosa ja no gosa de la confiança de la direcció de l'empresa per demanar-li d'altres feines. També que quedi constància, que des de la data abans esmentada fins a data d'avui, vostè no ha complert sense avis, amb el seu horari amb l'empresa". Resulta d'aquesta carta, que les raons invocades per l'empresa per justificar l'acomiadament del treballador, sense preavis ni compensació econòmica, son dues, i mes concretament, la negativa d'executar una ordre de l'empresa relativa a la realització de treballs determinats a l'estranger, i l'incompliment per part del treballador, sense avis previ, de l'horari de treball a comptar del dia 26 d'abril del 2004.

IV.- Es pacífic que el dia 26 d'abril del 2004 l'empresa va demanar als seus treballadors, de continuar unes tasques de pintura a un immoble d'un client, al poble de VILAFORTUNY, situat a Espanya, feina que el Sr. F.G.G. es va negar a complir. L'article 54 de la Llei sobre el contracte de treball del dia 12 de juny del 2003 disposa que: "l'empresari esta obligat a...donar ocupació al treballador en les condicions, el lloc i el temps convinguts...a complir les mesures de seguretat i d'higiene pertinents, i en tot cas les mesures establertes per la OIT reconegudes al Principat...te un

deure especial de protecció i ha de tenir coneixement del lloc i de les condicions de treballs, i assegurar-se que aquest es desenvolupa de forma segura per al treballador i formar-lo sobre la normativa de seguretat que ha de respectar." L'article 32 de la mateixa Llei precisa que " llevat de pacte escrit i exprés, el lloc de la prestació es fix, excepte en aquells contractes la natura dels quals obliga a la prestació del servei en diferents llocs alternativament o successivament, i en el cas de trasllat del servei o de la indústria a un altre local.". Igualment l'article 55 de la referida llei afegeix que " L'empresari té la facultat d'organitzar el treball a l'empresa.." i l'article 26 especifica que " el treballador ha de prestar els seus serveis obrant de conformitat amb les instruccions donades per l'empresari...el treballador pot negar-se a executar les ordres donades per l'empresari quan siguin contraries a la Llei, quan constitueixin un incompliment a les mesures de seguretat i higiene en el treball i quan signifiquin una exposició a un risc superior al que sigui inherent a l'exercici de la seva professió." . De totes aquestes normes legals aplicades al cas d'autes, s'en desprèn que, essent el negoci P.D.M., una empresa andorrana, no específicament dedicada a realitzar la seva feina a l'estranger, el lloc de treball convingut en els contractes de treball pactats per la dita empresa es ANDORRA. Per tant, si l'empresa vol realitzar unes obres fora del Principat, no pot, sense vulnerar les seves obligacions contractuals sobre el lloc de treball, exigir que els seus treballadors marxïn d'ANDORRA per efectuar la feina, sinó que es imprescindible l'acord individual de cada assalariat per traslladar-se fora de Les Valls. A mes a mes, les mesures de seguretat i d'higiene que l'empresari ha de garantir als treballadors, no es limiten únicament a la seguretat física del treballador, sinó àdhuc a la seva seguretat material i econòmica. En el present cas, no es negat que l'empresa no havia fet cap declaració previ a la CASS, de la realització unes obres a l'estranger, i per tant, els treballadors no estaven cobert a nivell riscos laborals i sanitaris per l'entitat andorrana de protecció social. En conseqüència, les ordres de l'empresa d'anar treballar a ESPANYA, sense cobertura social pels seus assalariat, constitueixen, per part de l'empresari, un incompliment de les mesures de seguretat en el treball, de natura a autoritzar el treballador a negar-se a executar-les. Per totes aquestes

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

raons, l'empresari no podia imputar cap culpa al treballador per haver el mateix refusat de realitzar una feina fora del seu lloc de treball convingut, i sense la protecció social que l'empresari havia l'obligació de mantenir-li. Per tant, el primer motiu d'acomiadament esta totalment injustificat.

V.- Pertoca a l'empresari que imputa a un treballador una culpa de natura a autoritzar l'acomiadament del mateix, sense preavis ni necessitat de compensacio econòmica, provar l'autenticitat de la dita culpa. En cas d'autes, força es de constatar que els Srs L.P.A. i M.P.A. no estableixen que el Sr. F.G.G. no hagi complit el seu horari de treball a comptar del 26 d'abril del 2004. En efecte l'empresari fonamenta la seva afirmació en les fulles d'horari que ell mateix va omplir i que no son firmades pel treballador, i que per tant no poden tenir cap valor probatori. En conseqüència, l'acomiadament d'immediat del Sr. F.G.G. pateix de tota base jurídica, i s'ha doncs de confirmar la resolució recorreguda sobre aquest punt del litigi, quan ha declarat el referit acomiadament injustificat.

VI.- Ara be, el Sr. F.G.G. pretén que a mes de l'indemnitzaria per acomiadament incorrecte, l'empresari ha de satisfer-li, igualment, el preavis i la compensacio econòmica establerts en l'article 70 de la Llei sobre el contracte de treball de data 13 de juny del 2003. Aquesta pretensió no pot prosperar. La jurisprudència invocada pel treballador es anterior a la referida llei, i doncs obsoleta. La nova jurisprudència moltes vegades reafirmada pels tribunals andorrans, només aplica les disposicions de la referida llei que son clares i sense ambigüitat. L'article 71 de la normativa legal esmentada, que regula el preavis al treballador, estipula que la infracció a la normativa del present article dona lloc únicament a la indemnització establerta a l'article 76 per l'acomiadament fet en forma indeguda; l'article 72 precisa que l'acomiadament injustificat dona lloc únicament a les indemnitzacions de l'article 76; i l'article 76 expressa que l'acomiadament fet en forma indeguda, l'acomiadament improcedent i l'acomiadament injustificat comporten en els contractes per durada indeterminada, una indemnització al treballador no inferior a un mes i mig de salari per any de servei a l'empresa, que es fixada per la jurisdicció competent.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Resulta d'aquestes disposicions que el legislador ha volgut que l'acomiadament il·legal, de qualsevol manera i per qualsevol causa que es produeixi, sigui només sancionat per una sola i única indemnització. En conseqüència es de manera ajustada al dret vigent que l'Hble. Tribunal de Batlles ha desestimat les pretensions de la part agent relatives al pagament del preavis i de la compensació econòmica.

VII.- Respecte als altres punts del litigi resolts per la sentència de primera instància, i particularment pel que fa a la demanda del Sr. M.P.A. contra el Sr. F.G.G. en concepte d'avançament de determinades quantitats, cap de les parts impugna el que fou decidit per la resolució apel·lada.

VII.- La desestimació d'ambdós recurs imposa de no fer especial condemna en costes processals de segona instància.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Desestimar el recurs tant del Sr. F.G.G. que dels Srs L.P.A. i M.P.A.;

Confirmar la sentència del Honorable Tribunal Unipersonal de Batlles de data 14 de setembre del 2006, en tots els seus extrems;

Sense fer especial imposició de les costes processals de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-